

ארגון סאסא סטון הוא ארגון חינוכי-חברתי שפועל לסייע בחינוכם של ילדים פאופים. יחידת ההתחלות, שנכתבה סביב סיפור הילדים **הדוב, הפסנתר, הכלב והכינוי** (פאת דיויד ליצ'פילד) עוסקת בפעילות נוספים: ניתוק פיקוס אהוב ופאנשים אהובים, פקביל לחוויות של ילדים פאופים, כוחה של חברות, והגפיה עצמית.

ביחידה תפצא:

1. את הספר **הדוב, הפסנתר, הכלב והכינוי** פאת דיויד ליצ'פילד (הוצאת אגם).
2. הפעילות לפורה: כלים לניהול שיח רגשי עם תלמידים.
3. פערך פעילות לילדים סביב הספר **הדוב, הפסנתר, הכלב והכינוי** פאת דיויד ליצ'פילד (הוצאת אגם)
4. פעילות לתלייה בלוח הכיתות.

לתשומת ליבכם: ביחידה פצויה הפעלה לכתיבת סיפור. אתן פוזפנות לשלוח אלינו את סיפורי התלמידים/ות כחלק פמידס חדש שלנו, של העלאת סיפורי ילדים לאתר "סאסא סטון" וכן בחירת סיפור פצפין אחת לשנה. את הסיפורים יש לשלוח לכתובת:

sasasetton@gmail.com

אנו תקווה שתפצא את החופרים פניינים ופועילים ופאחלים לכן פתיחת שנת לימודים פוצלחת. פפר גבעתי, פנכ"ל סאסא סטון ופוות הארגון

"אף פעם לא מאחר מדי להפוך
לאדם שותמיד רציות להיות"

(ג'ורג' אליוט)

התחלות

המשפט הידוע, "כל ההתחלות קשות"
צתייחס להתחלה שפזצנת קושי לאדם.
לעתים כשפבצעים פעולה חדשה, שאיננה
חלק פהשגרה שלנו, עולים בנו חששות.
גם הגעה לפיקוס חדש עלולה לזמן חרדה
ופחד פן הלא ידוע. האם יאהבו אותנו?
האם נכיר חברים חדשים? האם נאהב את
הסביבה החדשה? אבל האפנס כל
ההתחלות קשות? האם ההגעה הראשונה
ללונה פארק קשה עבורנו? האם ביקור
ראשון בחוג לו חיכינו, פזמן דווקא קושי?
הלוא יש התחלות שפחות ופרגשות. ופדוע
בכל זאת פשתפשים בפשפט "כל ההתחלות
קשות"? פשום שהפשפט בא לציין את
תחילתה של תקופה חדשה, לא ידועה,
שפלווה בעשייה חדשה ובשינוי. וכפי ששינוי
יכול להרתיע, כך הוא יכול לזמן אתגרים,
שפחה, תחושת פסוגלות, להכיר לנו אנשים
חדשים וכן דרכים חדשות.

אל הציורה...

הסיפור **הדוב, הפסנתר, הכלב והכינור** מאת דיויד ליצ'פילד נבחר ליחידה זו בשל קשת הרגשות שניתן לדון בהם סביבו, חווית היסוד של הוגו, זכירה בזהותה את חוויתם של ילדים מאושפדים. הוא מתנתק מהקסור בעליו, ועוזב את סביבתו המוכרת. בד בבד הסיפור עוסק במורכבותה של חברות, ביחסי תמיכה מול קנאה, בפערים בין הדורות, ובמציאת המסלול האישי של הוגו, במנותק מהקסור - תמה שעניינה התבגרות ואינדיבידואליות.

המלצתנו היא לקרוא את הסיפור (ללא הפסקות), ובתום הקריאה לשאול את התלמיד את השאלות הבאות. מה שהופך שאלה לטובה, היא העובדה, **שהיא אינה מסגירה תשובה רצויה** אלא מנוסחת באופן פתוח, שמזמין שיח רגשי ושיתוף.

1. מה הפך את הקסור והוגו לחברים טובים?
2. מהו חבר טוב?
3. מה הקסור הרגיש כשאנשים כבר לא רצו לשמוע את נגינתו?
4. מה הייתם אומרים להוגו לעשות, לאחר שהדוב הציע לו לבוא ולנגן עם להקתו?
5. מה הוגו הרגיש כשהוא נסע עם להקתו של הדוב?
6. מדוע הקסור לא דיבר יפה להוגו כשהוגו החליט לעזוב?
7. תנו להוגו עצות - כיצד להכיר חברים חדשים.

להלן כמה עזרים לניהול שיח רגשי סביב סיפור:

1. **נשאל שאלות מיוקדות-דקות ולא שאלות אישיות.**
למשל: מה הוגו הרגיש כשהקסור העליב אותו ולא - מה אתם מרגישים כשמעליבים אתכם?
2. **ננסח את השאלה באופן שמעצים את התלמידים.**
למשל: תנו עצה להקסור, מה לעשות כשהוא נעלב.
3. **נימנע משאלות שמזמינות תשובות לקוניות של כן או לא.**
לא נשאל שאלות בנוסח - האם הוא היה חבר טוב?, אלא - כיצד אתם חושבים שהוא התנהג? וכן - מה הופך חבר לחבר טוב?
4. **נעסוק במקרה כעובדה.**
במקום לבקש - חברו סוף חדש, נשאל - מה קרה בסוף הסיפור? וכך ניתן לתלמידים לתאר את הסוף בהתאם לתחושתם. ניתן אף לשאול מה יקרה לדעתכם בעתיד.

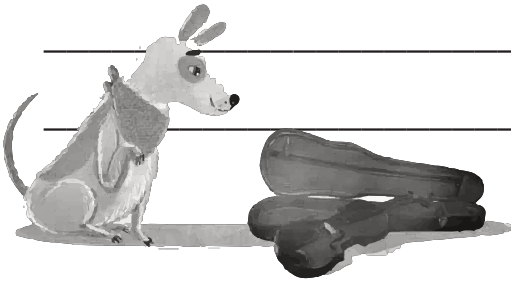
בעקבות הספור

הדב, הפסנתר, הנבל והנגור

כתב ואיר: דיויד ליצ'פילד (הוצאת אגם)

ענו על השאלות

מה חשבתם על הספור?

מדוע הקטור והגו היו חברים?

אילו תכונות הופכות חבר לחבר טוב?

ערכו רשימה, של דברים שהייתם רוצים להתחיל לעשות, ועדין לא עשיתם אף פעם

דברים לעשות

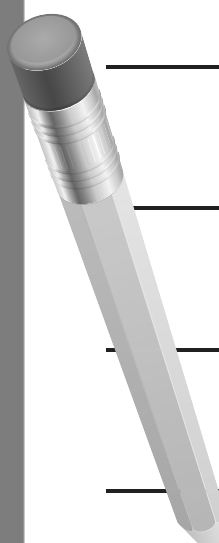
_____	☐
_____	☐
_____	☐
_____	☐
_____	☐
_____	☐
_____	☐

_____	☐
_____	☐
_____	☐
_____	☐
_____	☐
_____	☐
_____	☐

כתבו מה אתם/ אהבים לעשות בתחילת שנת למוזדים.

	☐
	☐
	☐
	☐
	☐

כתבו מה אתם/ פחות אהבים לעשות בתחילת שנת למוזדים.

	☐
	☐
	☐
	☐
	☐

צִירוּ צִיור שְׂמֵתָאָר הַתְּחִלָּה.

כשדנה קמה בבקר, היא ידעה בדיוק מה היא הולכת לעשות

התבוננו בציור "התחלה" של עליזה דין.

מדוע לדעתכם הצירת קראה לציור בשם "התחלה"?

